

Simon Bátor
Egy szakítás naplója

Elindulás előtt

*Vasárnap reggel van, de mégsem vagyok másnapos
ennek ellenére a rajtam lévő póló már jó pár napos
a hangulat finoman szólva is, meglehetősen lapos
a szituációt okozó személy nem volt rest hanem alapos*

*félig kilengő hintaágy diktálja az ütemet
nincs most semmi, ami megzavarhatná ültömet
a karfa lágy oxidációja idevonza a megmaradt lényeket
nem a sorok között van konkrétan leírom a lényeket
elmém, mint egy szárnyaszegett méhecske csak lépeget
így öntudatlanul bámulom a beszűrődő fényeket*

*akár a kertben a levelek a fáról földre hullva
sinus függvény mentén elékeztünk újra a nullba
hogy ezt a pár sort leírom az már önmagában durva
de megfogott e pillanat, mint homokra hányt murva*

*utolsó napom itthon megszínesítem egy kis írással
még mindig jobb, mint párnákat koptatni sírással
megértem, hogy sok emberrel együtt, te sem szeretsz
csak többet láttam benned és ezért az igazi nem lehetsz
nem bánom, ha ezen a pár soron is csak nevensz
a célom, hogy kiadjak Újonccal egy lemezt!*

Gellérthegy

*három liter borpárlat párolog a fejtetőn
kiültem és egy ideje didergek a hegytetőn
tűnődve figyelem a madarak sokaságát az etetőn
odalibbenve esznek és visszanéznek rám merengően*

*egy napja beszéltünk, de nekem egy évnek tűnik
végig néztem, ahogy személyed az életemből eltűnik
a hegyről lefele még sok emlék jut eszembe
mind hiába ő már nem jön többet velem szembe
visszaemlékezem, bánhattam volna vele szebben
e gondolat megfagyott könnycseppet csal szemembe*

*ki tudja ajándék mellett másik srác is volt-e a fa alatt
ezekkel a gondolatokkal bombázom magam, míg eljön a
pirkadat*

*lehanyatlik a Hold és a Nap az égre felszalad
a Duna vize pedig tovább fodrozódik, el nem apad*

egymás mellett elszaladó pillanatok múlnak tova

megérkeztem haza... vagy mégis hova?!

a könnyelműség kétértelműen leintett

és még a Nap is csak mogorván legyintett

a jövőbeli tervezgetéshez konstans dolgok dukálnak

sokan elhiszik, bennük ez megvan pedig csak dumálnak

a családom körbe vesz vidáman mosolyogva

ezért ma a mosolygós álarcom van felcsatolva

régi várostéren harangok szakadatlanul bimbamoznak

a mellkasi röntgen képem az ürességet visszhangozza

*bemesélte hogy többet érek, én meg elhittem magamat
ámítón*

*ez a valóság, a normális pedig csak egy fokozat a
szárítón*